மாதர் போதினி

No. 279 ஏப்ரல் 1921 No. 4

PRAYER, THE CHRISTIAN'S CHARM

கிறிஸ்தவர்களுடைய மந்திரமாகிய ஜெபம்

பிறருக்கு விளங்காதவண்ணம் கிரியை நடப்பிப்பதே மந்திரமாகும். கிறிஸ்தவர்கள் ஜெபத்தின் மூலமாய் அரிய பெருங் காரியங்களை நடப்பிக்க வல்லவராகிறார்கள். ஜெபத்தின் மூலமாய்க் கிரியை நடத்தும்போது அக்கிரியையை நடப்பிப்போர் மனுஷரல்ல, தேவனே. தேவன் நடப்பிக்கும் கிரியை மனுஷருக்கெட்டாததும் உன்னதமானதுமாயிருக்கும். 'இவைகள் மனுஷராலே கூடாதது தான். தேவனாலே கூடும். தேவனாலே கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை.' உண்மையான விசுவாசமுள்ள ஜெபம் தேவனைக் கிரியை செய்ய ஏவி அசைக்கிறது. தேவன் செய்யும் கிரியை மனுஷருக்கு விளங்காததாயும் அதிசயமானதாயுமிருக்கும். அவருடைய நாமம் அதிசயமானவர். அவர் கிரியை அற்புதமும் அதிசயமுமானது. ஜெபத்தின்மூலமாய் இவ்வித கிரியை நடக்கும். ஆகையால் ஜெபம் கிறிஸ்தவர்களுடைய மந்திரமே.

கனம் லூயிசா வான் (Miss Louissa Vaughan) என்ற ஓர் அம்மாள் சீனாவில் மிஷனெரி வேலை செய்யப்போனபோது அங்குள்ள ஜனங்களின் நிலைமை அதிகப் பரிதபிக்கப்படத்தக்கதாயும் நம்பிக்கையற்றதாயுமிருந்தது. இப்படிப்பட்ட ஜனங்களுக்குள்ளே என்ன வேலை செய்யக்கூடுமென்ற அதைரியமுண்டானபோது, திடீரென்று மனத்தில் 'தேவனாலே கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை' என்ற வசனம் தொனித்தது. உடனே யோவா. 14: 13, 14 'என் நாமத்தினாலே எதைக் கேட்பீர்களோ, குமாரனில் பிதா மகிமைப்படும்படியாக, அதைச் செய்வேன். என் நாமத்தினாலே நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும் அதை நான் செய்வேன்' என்ற வாக்கியங்களை நம்பி பின்வரும் ஜெபத்தைச் செய்தார்கள்.

'பரம பிதாவாகிய தேவனே, எங்கள் பாவங்களை மன்னித்து, பரிசுத்தாவியை எங்கள்மேல் ஊற்றி, பாவத்தையும் நீதியையும் இனிவரும் உலகத்தையும்பற்றி எங்களைக் கண்டித்துணர்த்தி, கர்த்த

ராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை எங்களுக்கு சொந்த இரட்சகராக வெளிப்படுத்திக்காட்டி, அவருடைய இரத்தத்தால் எங்கள் பாவக் கறையும் குற்றமும் நீங்க சுத்திகரித்து, எங்களைப் பரிசுத்தாவியான வரால் நிரப்பி, இவ்விடம்விட்டுப் போகும்போது உமக்கு சாட்சி கொடுக்கச் செய்யும்' என்பதே.

இந்த ஜெபத்தை அந்த அறிவீன ஜனங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்து ஓர்நாளில் குறைந்தது மூன்று தடவை இப்படி ஜெபிக்கச் சொன்னார்கள். அப்படியே செய்தபோது பெரிய ஆசீர்வாதமுண்டாயிற்று. சில சமயங்களில் ஒருவாரம் ஜெபித்தபின்னும், சில வாரங்களாய், மாதங்களாய் ஜெபித்தபின்னும், ஜனங்கள் பாவத்துக்காக அழுது புலம்பி அறிக்கைசெய்து கிறிஸ்தவர்களானார்கள். ஓர் அம்மாள் 45 வருஷமாய் தினந்தோறும் குடித்துவந்த தன் கணவனுக்காக இந்த ஜெபத்தைச் செய்தபோது சில வாரங்களுக்குள் அவர் பின் வருமாறு குணப்பட்டார். வழக்கம்போல் சாராயக்கடையில் நுழைந்தபோது, வாசலில் கால் வைத்தவுடன் உரத்தசத்தமாய் 'உள்ளே போகாதே, வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போ' என்ற சத்தங் கேட்டுத் திடுக்கிட்டு, யார் அப்படிச் சொல்லுகிறதென்று சுற்றிலும் பார்க்க, யாரும் அங்கில்லை, வழக்கப்படி சிலர் குடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தன் கையிலிருந்த பையும் விழுந்து காசெல்லாம் சிதறிப்போய்விட்டது. அவைகளைப் பொறுக்கிக்கொண்டு தெருவில் வெளியேவந்து மறுபடியும் கடைக்குள் உட்பிரவேசிக்கவே, திரும்பவும் அதே சத்தம் 'உள்ளே போகாதே, திரும்பி வீட்டுக்குப் போ' என்று கேட்க, தனக்கு மூளை கெட்டுப்போயிற்றோவெனப் பயந்து திகிலோடு வீட்டுக்குத் திரும்பி, குடியாமல் வீடுசேர்ந்தார். மனைவி, 'இத்தனை சீக்கிரம் வந்ததென்ன? என் கலக்கம்?' என்று வினவ, 'எனக்குப் பித்தம் பிடித்தாற்போலிருக்கிறது. மூளையில் ஒன்றும் சரியாயில்லை' என்று நடந்த சம்பவத்தைப் பகர்ந்தார். இதைக் கேட்ட மனைவி, உடனே கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரஞ்செலுத்தி தான் செய்த ஜெபத்தைச் சொல்லி, அவரையும் ஜெபிக்கச்செய்தாள். அன்று முதல் புதிய மனுஷனாகி, குடியைக் கட்டோடேவிட்டு தேவதொண்டனாயிருக்கிறார். இன்னும் அநேகர் இந்த ஜெபத்தால் குணப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஓர் துன்மார்க்கன் புது சிருஷ்டியாவதைப்பார்க்க ஓர் பேரதிசயமுண்டோ? எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படவும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவையடையவும் தேவன் விரும்புகிறார். ஒருவராவது கெட்டுப் போவது தேவனுடைய சித்தமல்ல. நாம் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக வேண்டுமென்பதே தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது. ஆகையால்

நாம் புதிதாக்கப்படவும் பிறர் கிறிஸ்துவண்டை வரவும் உண்மையான விசுவாசத்தோடு ஜெபித்தால், இந்த அற்புதம் நடவாதோ? சந்தேகமின்றி நடக்கும். வியாதி சுகமாகும், பிசாசுகள் துரத்தப்படும், மரித்தோர் உயிர்த்தெழுந்திருப்பார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் பாவத்தில் செத்தவர்கள், நித்தியஜீவனை யடைவார்கள். பரிந்து பேசும் ஊழியத்தை உடனே துவக்குவோமாக.

PRAYER WITH FAITH
விசுவாசமுள்ள ஜெபம்

(தொடர்ச்சி)

தேவன் நல்லவரும் நன்மைசெய்யச் சித்தமுள்ளவருமாய் இருந்தபோதிலும், நாம் தகாதவிதமாய் விண்ணப்பம் பண்ணுவோமானால் நாம் விரும்புகிறவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதெப்படி? செய்யப்படுகிறதெல்லாம் ஜெபங்கள் அல்லவே; ஜெபத்தில் ஜீவனுள்ள தேவனோடு பேசுகிறோம். தேவனிடத்தில் பேசுகிறது விளையாட்டுக் காரியமல்ல. நம்முடைய ஜெபங்களில் எவ்வளவு கவலையீனமும், வீண் வார்த்தைகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. 'தேவன் இருக்கிறார், அவர் பார்க்கிறார், அவர் கேட்கிறார், அவர் இருதயத்தை ஆராய்கிறார், நான் என் தேவனிடத்தில் பேசுகிறேன்' என்கிற உணர்வு நம்மிடத்தில் உண்டா? 'தேவனிடத்தில் சேருகிறவன் அவர் உண்டென்றும் அவர் தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கிறவர் என்றும் விசுவாசிக்கவேண்டும்' என்று ஆவியானவர் விருதாவிலே சொன்னாரோ? இந்த வாக்கியம் மனப்பாடமாய்த் தெரிகிறது பெரியகாரியமில்லை. வாக்கியத்தின் இரகசியத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். தேவன் இருக்கிறார் என்கிற சரியான உணர்வு இருக்குமானால் ஜீவியம் மாறிவிடும், அவர் கேட்கிறார் என்கிற நிச்சயம் உண்டானால் ஜெபம் உண்மையுள்ளதாகிவிடும், அவர் பார்க்கிறார் என்கிற எண்ணம் இருக்குமானால் ஜீவியம் பரிசுத்தமாகிவிடும். ஆண்டவரே! உம்முடைய சமுகமே பரிசுத்தம், நாங்கள் உம்மைக் காணும்படி எங்கள் கண்களைத் திறந்தருளும்.

நம்முடைய ஜெபத்தின் தன்மையையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். விசுவாசமில்லாத ஜெபங்கள் எத்தனை ஏராளம்! அவிசுவாசம் ஆசீர்வாதத்தின் வாசலை அடைக்கிற ஒரு பெரிய கல். இரட்சகர் உலகத்திலிருந்தகாலத்தில் அநேகர் அவரிடத்தில் வந்து ஆசீர்வாதங்களையும் நன்மைகளையும் பெற்றுக்கொண்டதுண்டு. அவர்களைப் பார்த்து: 'உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது', 'உன் விசுவாசத்தின்படி

உனக்காகக்கடவது', 'இதைச்செய்ய எனக்கு வல்லமையுண்டென்று விசுவாசிக்கிறீர்களா?' 'நீ விசுவாசித்தால் தேவனுடைய மகிமையைக் காண்பாய்', 'பயப்படாதே விசுவாசமுள்ளவனுயிரு'. 'நீ விசுவாசிக்கக் கூடுமானல் ஆகும், விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும்' என்று இரட்சகர் சொன்ன வார்த்தைகள் கவனிக்கப்படத்தக்கவை. நாம் தேவனிடத்திலிருந்து ஏதாவது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமானல் 'விசுவாசமுள்ள ஜெபம்' அவசியம் என்று பார்க்கிரேம். 'நீங்கள் ஜெபம்பண்ணும்போது எவைகளைக் கேட்டுக்கொள்வீர்களோ, அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வோம் என்று விசுவாசியுங்கள். அப்பொழுது அவைகள் உங்களுக்கு உண்டாகும்' என்று இரட்சகர் திட்டமாய்ச் சொல்லியிருக்கிருர். 'அவன் எவ்வளவாகிலும் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசத்தோடு கேட்கக்கடவன், சந்தேகப்படுகிறவன் தான் கர்த்தரிடத்தில் எதையாகிலும் பெறலாமென்று நினையாதிருப்பானுக' என்று ஆவியானவர் தெளிவாய்ச் சொல்லுகிருர்.

அருமை இரட்சகரே! நாங்கள் ஜெபம்பண்ணியும் ஏன் பெற்றுக்கொள்ளாமல் போகிரேம் ஐயா?

'உங்கள் அவிசுவாசத்தினுலேதான், விசுவாசம் உங்களுக்கு இருந்தால் உங்களால் கூடாதகாரியம் ஒன்றுமிராது என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.'

ஆண்டவரே! அவிசுவாசம் நீங்கும்படி எங்களுக்கு உதவிசெய்து எங்கள் விசுவாசத்தை வர்த்திக்கப்பண்ணியருளும்.

நாம் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் ஜெபிக்கத்தக்கதாக மூன்று காரியங்களைக் கவனிப்பது நல்லது.

1. தேவனை அறியவேண்டும். அவரை அறிகிற அறிவினுலேயே விசுவாசம் பலப்படுகிறது. அவருடைய வல்லமை, மகத்துவம், உண்மை, பூர்வகாலத்து அதிசயங்கள், நமது விஷயத்தில் அவர் நடப்பித்துவந்திருக்கிற ஆச்சரிய செயல்கள், இவைகளை நாம் தியானிக்கும்போது விசுவாசம் உண்டாகிறது. தேவனைப்பற்றி முன்னும் எழுதியிருக்கிறபடியால் திரும்பவும் சொல்லாமல் விடுகிறேன். ஆபிரகாமுடைய விஷயத்தில் பார்த்தால், தேவன் தனக்குச் சொன்னவைகளை தான் எவ்வளவும் நம்புகிறதற்கு ஏதுவில்லாதிருந்தும் தன்னைப் பாராமல் தேவனையே பார்த்ததால், அவன் அவிசுவாசமாய் சந்தேகப்படாமல் தேவன் வாக்குத்தத்தம்பண்ணினதை நிறைவேற்ற வல்லவராயிருக்கிருரென்று முழு நிச்சயமாய் நம்பி தேவனை மகிமைப்படுத்தி விசுவாசத்தில் வல்லவனுனன். ஈசாக்கைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்த விஷயத்திலும், மரித்தோரிலிருந்தும் அவனை எழுப்ப தேவன் வல்ல

வராயிருக்கிறாரென்று எண்ணி விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருந்து விசுவாசிகளுக்குத் தகப்பனுமானான். நாம் வேதவாக்கியங்களையும் தேவனுடைய வல்லமையையும் அறிவோமானால் விசுவாசத்தில் வல்லவர்களாவோம்.

2. **தேவசித்தத்தின்படி ஜெபிக்கவேண்டும்.** நாம் விசுவாசத்தோடு ஜெபிப்பதற்கு தேவனுடைய வல்லமையை அறிவதோடுகூட அவருக்குச் சித்தமானதையே நாம் கேட்கவேண்டும். அவருடைய சித்தம் இன்னதென்று அறியாத காரியங்களைக்குறித்து நாம் தைரியமாய்க் கேட்கத் துணிகிறதில்லை. தேவனுடைய சித்தம் இன்னதென்று ஆவியானவர் தம்முடைய வசனத்தில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அந்தச் சித்தத்தின்படி அவருக்கு மகிமையானவைகளை நாம் கேட்கும்போது விசுவாசத்தோடு ஜெபிக்க ஏவப்படுகிறோம். ஏனென்றால், 'நாம் எதையாகிலும் அவருடைய சித்தத்தின்படி கேட்டால் அவர் நமக்குச் செவி கொடுக்கிறாரென்பதே அவரைப்பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற தைரியம்'.

3. **சுத்த மனச்சாட்சி வேண்டும்.** 1 தீமோ. 3 : 9. விசுவாச ரகசியத்தை சுத்த மனச்சாட்சியிலே காத்துக்கொள். விசுவாசமுள்ள ஜெபத்திற்கு தேவனுடைய வல்லமையை அறிவதும் தேவசித்தத்தின்படி ஜெபிப்பதும் அவசியமாயிருப்பதுபோலவே சுத்த மனச்சாக்ஷியும் மிக அவசியமாயிருக்கிறது. முந்தினவைகளை அறிந்தும் சுத்த மனச்சாக்ஷியில்லாவிட்டால் தைரியமாய் ஜெபிக்கமுடியாது. தேவன் வல்லவரென்று அறிந்திருக்கிறேன், தேவசித்தப்படிக் கேட்டால் தவறாதென்றும் அறிந்திருக்கிறேன், என் இருதயத்தில் அக்கிரம சிந்தைகொண்டிருந்தேனானால் ஆண்டவர் எனக்குச் செவிகொடார் என்பதையும் அறிந்திருக்கிறேன். சுத்த மனச்சாக்ஷி விசுவாசத்துக்கு ரகசியமாயிருக்கிறதுபோல குற்றமுள்ள மனச்சாக்ஷி அவிசுவாசத்திற்கும் அவநம்பிக்கைக்கும் ஏதுவாயிருக்கிறது. நம்முடைய ரட்சகர் தமது பிதாவுக்குப் பிரியமானவைகளையே எப்பொழுதும் செய்துவந்தபடியினால் பிதாவை நோக்கி, 'நீர் எப்பொழுதும் எனக்குச் செவிகொடுக்கிறீரென்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்' என்று சொல்லக்கூடியவராயிருந்தார். பாவங்களிலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் ரத்தத்தால் துர்மனச்சாட்சி நீங்கக் கழுவப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டு நடத்தப்படுகிற பிள்ளைகளின் ஜெபத்திற்கு தேவனுடைய செவிகள் எப்பொழுதும் திறந்திருக்கின்றன. அவர்கள் தேவனுடைய மகிமையை மாத்திரம் விரும்பி ஜீவிக்கிறபடியால், தைரியத்தோடும் விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தோடும் தேவசமுகத்தைக் கிட்டிச்சேர்ந்து கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு

ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துகிறார்கள். 'அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு அவருக்கு முன்பாக பிரியமானவைகளைச் செய்கிற படியினால் நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறது எதுவோ, அதை அவ ராலே பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம்'—இந்த விசுவாசத்தோடு தேவனை நோக்கி நாம் ஜெபம்பண்ணக்கடவோம்.

THE TRUE WAY

மெய் வழி

நம்முடைய பாவத்தை நிவிர்த்திபண்ண நமக்கு எவ்வளவும் திராணி இல்லை. இப்படியிருக்க, பாவம் நிவிர்த்தியாகிறதற்கு ஒரு வழி உண்டோ என்று ஆசையோடே நாம் தேடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். கடவுள் மகா தயவுள்ளவரானபடியினாலே அவரே அந்த வழியை நமக்காக ஏற்படுத்தினார். அவர் தம்முடைய குமாரனை நமக்காகப் பூலோகத்திலே அனுப்பினார். அவர் நம்மேல் அன்பு வைத்து, நம்முடைய பாவம் நிவிர்த்தியாகிறதற்கு வழியை உண்டாக் கும்படிக்கே பூமியிலே மனிதனாகப் பிறந்து, அன்பவதாரம் எடுத்தார். மனுஷர் யாவரும் செய்த தீவினைகளைப் பார்த்து, மனம் இரங்கினார். அவர் தரித்திருக்கிற நாமமே நமக்கு நம்பிக்கையும் மகிழ்ச்சியும் தரத் தக்க நாமமாய் இருக்கிறது. இயேசுகிறிஸ்து என்பதே அவருடைய பரிசுத்த மகத்துவ நாமதேயம். இயேசு என்றால், 'இரட்சிக்கிறவர்' என்று பொருள்படும். கிறிஸ்து என்றால், 'சத்தியத்தைப் போதிக் கிற குருவும் பாவத்தைத் தீர்க்கிற ஆசாரியனும் உலகத்தை அரசாண்டு காக்கிற ராஜாவுமாய் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்' என்று தாற் பரியமாகும். அவர் சர்வஞானமும் தயவும் வல்லமையுமுள்ளவர். அவருக்கு ஒருவரும் நிகர் இல்லை. அவர் நம்முடைய பாவத்தைப் போக்கடிக்கிறதற்காகவே பூமண்டலத்திற்கு இறங்கிவந்தார்.

பூமியிலே இயேசுகிறிஸ்து ஏறக்குறைய முப்பத்துமூன்று வரு ஷம் தங்கினார். அவர் மனுஷனாய் இருந்தாலும், பாவமில்லாமல் பரிசுத்தராகவே இருந்தார். தமது வாக்கினாலே மனுஷர்களுடைய வியாதிகளை நீக்கினார். குருடு செவிடு ஊமைத்தனம் முதலான ஈனங்களையும் ஊனங்களையும் தமது வார்த்தையினாலே நீக்கினார். வெளிச்சத்தைப்போல் தம்முடைய அருளை எங்கும் வீசினார். துக் கப்பட்டோர் எல்லாரும் அவரிடத்தில் வந்து ஆறுதல் அடைந்தார்கள். இவ்விதமாய் அவர் தம்முடைய வல்லமையையும் கிருபாகடாட்சத் தையும் காட்டினார். கடைசியிலே அவர் அருளின நற்போதனையை விரும்பாத அவருடைய சத்துருக்கள் அவரைப் பிடித்து, சிலுவை

மரத்தின்மேல் அவருடைய கையிலும் காலிலும் ஆணிகளை அடித்து, குரூரமாய் அவரைக் கொன்றுபோட்டார்கள். பின்பு அவருடைய சீஷர்கள் வந்து ஒரு கல்லறைக்குள் அவரை அடக்கம்செய்தார்கள். மூன்றும் நாளிலே அவர் அதிலிருந்து உயிருடன் எழுந்து மகிமை யோடே வெளிப்பட்டு, தம்முடைய சீஷர்களுக்குத் தரிசனையானார். அவர்கள் எங்கும் போய், தம்மையும் தாம் மனுஷர்களுக்காக உண்டு பண்ணின பாவ நிவாரண மார்க்கத்தையும் யாவருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். பின்பு அநேகர் பார்க்கவே, அவர் பரலோகம் சென்றார்.

மோட்சலோக கர்த்தாவாய் இருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து ஏன் இப்படி இவ்வுலகத்திற்கு வந்து பாடுபட்டார் என்று கேட்கலாம். அது நல்ல கேள்வி. புண்ணியத்தினாலேமாத்திரம நமக்கு மீட்பு உண்டாகும். ஆனால் பாவிகளாகிய நாம் புண்ணிய பலன்களைச் சம்பாதிக்க முடியாது. ஆதலால் அவர் இவ்வுலகத்தில் கஷ்டப்பட்டு, பாடுகளைச் சகித்து, மரணம் அடைந்து, அளவற்ற புண்ணியத்தைச் சம்பாதித்தார். அவர்மேல் பக்திவைக்கிற யாவரும் அந்தப் புண்ணி யத்தில் பங்குபெறுவார்கள். அவ்விதமாய்ப் பாவிகளாகிய நமக்குப் பாவநிவிர்த்தி உண்டாகும்படி அவர் வந்து பாடுபட்டார். வேறே காரணம் இல்லை.

அவருடைய அன்பு அளவில்லாததாய் இருக்கிறபடியினாலே, அவ்விதமாய்ப் பாடுபடுவதற்குச் சம்மதித்தார். அவர் செய்த புண்ணி யங்களினால் பாவ நிவாரண மார்க்கம் உண்டாய் இருக்கிறது.

மனுஷர்களில் எவர்கள் தங்களைப் பாவிகள் என்று கண்டு உணர்ந்து, 'ஐயையோ! நல்ல கடவுளுக்கு விரோதமாய்ப் பாவம்செய் தோம்' என்று துக்கித்து, எல்லாப் பாவத்தையும் வெறுத்துவிட்டு, தமதுமேல் பக்தி வைக்கிறார்களோ, அவர்களை இயேசுகிறிஸ்து இரட்சிப்பார். அவர்களுடைய ஆத்மத்தைச் சுத்திசெய்யும்பொருட்டு அவர்களுக்குத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைத் தருவார். அவர்களைப் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாக்குவார். அவர்கள் கிறிஸ்துவுடன் மோட்சலோகபதவி அடைவார்கள்.

'மெய்வழி இயேசுவே
மெய்வழி இயேசுவே
வேறொன்று மில்லையே.'

'நானே வழியும் சத்தியமும்
ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்.
என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும்
பிதாவினிடத்தில் வரான்.'

HUMAN SHIP

மானிடக் கப்பல்

திரைமூடிய நெடுங்கடலில் ஓடுங் கப்பலைவிட மருள்நிறைந்த இவ்வுலகில் உலாவும் மானிடக்கப்பல்களுக்குள்ளது குணச்சீரால் பல மேன்மைகளும், குணக்கேட்டால் கூறெணு தாழ்மைகளுமே. மானிடக்கப்பல்கள் மற்றக் கப்பல்களைப்போல் உண்டாக்கப்படாமல், எல்லாவற்றிற்கு மேலாகவும் பிரமிக்கத்தக்க அதிசயமாகவும் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (சங். 139 : 14.) இம்மானிடக்கப்பல் தன்னை உண்டாக்கினவருடைய சாயலையே உடைத்தாயிருப்பதால் இது மகா பெருமைவாய்ந்தது. (ஆதி. 1 : 26.) மானிடக்கப்பல்கள் நீர்மேல் ஓடுங் கப்பல்களைப்போல் உணவற்றவைகளாயுண்டாக்கப்படாமல், நன்மை தீமை இன்னதென்று பகுத்தறியக்கூடிய மதியுள்ளவையாயுண்டாக்கப்பட்டிருப்பதால் இக்கப்பல்களுக்கு நிகர் இவ்வுலகத்திலேது? (ஆதி. 3 : 22.) மானிடக்கப்பல்களை மற்ற எவையும் ஆளமுடியாதென்றாலும், மற்றவைகளை ஆள மானிடக்கப்பல்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பெற்றிருப்பதால் இவற்றின் சிலாக்கியத்தை எவரால் எடுத்துரைக்கக்கூடும்? (ஆதி. 1 : 28.) கப்பல்களென்றாலும் மானிடக்கப்பல்கள் மகா மேன்மையும் அதிசயமுமானவைகள். இவைகள் வீணிலே பல மார்க்கமாக ஓடியலுத்து முடிவில் ஒன்றுக்கும் பயன்படாமற்போகுங் கப்பல்களாகவல்ல, ஆனால் நன்மார்க்கத்தில் நடந்து கடையிற் கதிபெறவேண்டிய கப்பல்களாகவேயிருக்கின்றன. இக்கப்பல்கள் செல்லக்கூடிய பாதைகள் அழுகைதங்கிய நரக பாதையும் ஆனந்தம் பொங்கும் மோட்சபாதையுமே. இவ்விரண்டு பாதைகளில் ஏகத்தகாத பாதை எந்தப்பாதையென்று எந்த மானிடக் கப்பல்களுக்கும் செவ்வென விளங்கவே விளங்கும். இவைகள் உண்டாக்கப்பட்டபின் உலகமாகிய அந்தகாரக்கடலில் ஓடும்போதெல்லாம், இருதயமென்னும் மாலுமியின் உத்திரவின்படியே, நரக பட்டணத்திற்கோ அல்லது மோட்சபட்டணத்திற்கோ வேண்டிய பொருட்கள் ஓயாமல் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருக்குமேயொழிய, இறக்குமதியாவதேயில்லையானல், மானிடக் கப்பல்களினுடைய நீளத்தையும் அகலத்தையும் ஆழத்தையும் இவைகளை உண்டாக்கினவரேயல்லாது வேறெவரறிவார்? சிலசமயம் இறக்குமதி செய்யப்படுவதுண்டு. ஆனல் இறக்குமதி செய்யப்படும்போதெல்லாம், இருபங்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதென்றே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இக்கப்பலிலே ஏற்றப்படும் பொருட்கள் எத்தகையதென உணர்ந்துகொண்டால், எந்தப் பாதையில் நடக்கிறதென்றும்

உரைக்கலாகும். நரகபாதையும் மோட்சபாதையும் இங்கு வித்தியாசமின்றி நிற்பதால், கப்பல்களில் ஏற்றப்படும் சரக்குகளைக் கண்டேயல்லாமல் வேறெந்தவிதத்திலும் இக்கப்பல்கள் ஓடும் பாதைகளைப் பிரித்தறிவதரிது. (மத். 7 : 20.) பொய்யாகிய கந்தகமும், பொறாமையாகிய பாஷாணமும், பெருமையாகிய நிலக்கரியும், புறங்கூறலாகிய சிலாதைலமும், கோபமாகிய வெடிமருந்தும், மாய்மாலமாகிய பற்பல விஷங்களும், மாமிச இச்சைகளெனும் துர்நாற்றமார்ந்த பல சரக்குகளும் நரகமாகிய நாசபட்டணத்திற்கென்று ஏற்றுமதி செய்யப்படுமென்பதை உணர்ந்திராரொருவருண்டோ! மேற்கூறிய சரக்குகள் யாவும் ஓர் மானிடக்கப்பலில் ஏற்றப்படுமாயின் அது நாசபட்டணத்திற்குத் தீவிரமாகச் செல்லுங் கப்பலென யாவரும் அறிந்துகொள்வதவசியம். சிலநாட் பயணமாகிய சஞ்சலச் சுழல்கள் சூழ்ந்த மாய உலகமாகிய பெருங்கடலில் துறையறிந்து ஓட கொடுக்கப்பட்ட படத்தை (Map) இருதயமெனும் மாலுமி கவனியாது கைவிடும் போதுதான், மேற்கூறிய பொல்லாத சரக்குகள் ஏராளமாய் இக்கப்பல்களில் ஏற்றப்படும். இவ்விதமாக, கொடிய சரக்குகளால் நிறைக்கப்பட்ட ஓர் மானிடக்கப்பல் நாசபட்டணத்தின் பாதையிலமிழ்ந்தங்கு நீடூழிகாலம் நிலைத்திருக்க அதிதீவிரமாகச் செல்லும்போது, போகுந் திசையிலுள்ள சுத்த ஆகாயத்தையெல்லாங் கெடுத்துப்போடுவதால், அந்த அசுத்த ஆகாயத்தை உட்கொள்ளும் சுகஜீவிகளும் தங்கள் சுகத்தையிழந்து பல பாடு படுவதை நாம் கண்டும் கேட்டுமிருக்கிறோம். நிற்க, சில சமயங்களில் கோபமாகிய வெடிமருந்தில் தீப்பிடித்து அநேகரைக் கொன்றும் பலபேரை படுகாயத்தினால் மிகவருந்தச்செய்ததுமுண்டு. புறங்கூறலாகிய சிலாதைலத்தைப்பற்றி (Petrol) அநேகருக்கு அதிகமாகத் தெரிந்திருப்பதால் அதினுடைய செய்கையை இங்ஙனம் அதிகமாய் எழுதாமல்விட்டு, சிலாதைலம் காற்றோடு சேர்ந்து பரவக்கூடியதாயிருப்பதால் இந்த அபாயமான தைலத்தில் தீப்பிடித்தாலோ சுற்றிலுமுள்ள மனிதர்களுக்குத் துக்கத்தையும் அநேகத்திற்குப் பெருநஷ்டத்தையும் விளைக்குமென்பது, போதும். சரியான வழியைவிட்டு விலகி நரகபாதையிற் செல்லும் இக்கப்பலோ, துன்பமெனும் பேரலைகளிலும் துக்கமெனும் நீர்ச்சுழல்களிலும் சிக்குண்டு கட்டுவிட்டதாகவே தனது முடிவைக் காணுமேயொழிய வேறில்லை. (சங். 53 : 3.) சிற்சில சமயங்களில் மோட்சமெனும் உச்சிதபட்டணத்திற்குச்செல்லுங் கப்பல்களிலேற்றப்படும் ஓதுதற்கரிய உயர்ந்த அன்பு அருள் அடக்கம் பொறை பொறுமையென்னுஞ் சரக்குகள், நரகமாகிய நாசபட்டணத்திற்கேகுங் கப்பலில் காணப்பட்டாலும், அவைகள் உண்மையிலே உச்சிதபட்டணத்திற்

கேகுங் கப்பல்களில் ஏற்றுமதிசெய்யப்படும் உயர்ந்த (real) சாக்குக ளல்ல, ஆனுல் அவைகளைப்போல வெகு எத்தாக (false) செய்யப்பட் டுள்ளதென்று, அவைகளை உபயோகிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிந்திருக்குமென்பது திண்ணம்.

இதை வாசிக்கும் மித்திரியே, இப்பரிதாபமான நிலைமைக்குட் பட்ட மானிடக்கப்பல்களை நீ கண்டதுண்டா? ஐயோ! இக்கப்பல் கள் சர்வ மேன்மைகளும் பொருந்தியதாய் விளங்கினுலும், கடையில் ஒன்றுக்கும் உதவாமற்போகும். (சங். 49 : 20.) நாமோ நாச பட்டணக் கப்பல்களில் ஏற்றப்படுமந்தப்பொருட்களை இச்சியா மலும் அவைகளைக் கொள்ளாமலுமிருக்க சர்வ ஜாக்கிரதையையும் போதுமான பெலத்தையும் பெற தேவாதிதேவனை நமது மீட்பர் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாக வேண்டிக்கொள்வோமாக.

Y. M. Solomon.

A KING'S THREE-STORIED HOUSE

ஓர் அரசனின் மூன்று அடுக்கு மெத்தை வீட்டைப்பற்றிய கதை

ஒரு ராஜா ஒரு மெத்தை வீடு கட்டினுர். அதற்கு மூன்று மெத்தைகள் உண்டு. அப்பேர்ப்பட்ட வீடு எங்குமே கிடையாது. அந்த வீட்டின் முதல் மெத்தைக்கு சமையல் அறை என்றும், இரண்டாம் மெத்தைக்கு சாப்பாடு பங்கிடும் அறை என்றும், மூன் ரும் மெத்தைக்கு படிக்கும் அறை என்றும் பெயர். சமையலறை யில் சகலவித பதார்த்தங்களும் சமைக்கப்பட்டு, சாப்பாடு பங்கிடும் அறைக்குக் கொண்டுபோகப்படும். அங்கே மூன்று வேலைக்காரர் ஆயத்தமாயிருப்பார்கள். அவர்களிலொருவன் அந்த அரமனையி லுள்ள எல்லோருக்கும் அந்த சாப்பாட்டைப் பங்கிடுவான். மற்ற இருவரும் அந்த ராஜவீட்டிற்கு வேண்டிய காற்று எப்பக்கமும் பரவும்படி சகல வசதியும் செய்வார்கள். கடைசியான மூன்ரும் அறையில் ஒரு தந்தி ஆபீஸும் உலகத்திலுள்ள சகலவித பொருட் களும் படங்களும் நிறைந்திருக்கும். அங்கே இரண்டு கண்ணுடி ஜன்னல்களும் ஒரு வாசலுமுண்டு. அந்த வாசலுக்கு பலமான இரட்டைக் கதவுகள் இருக்கின்றன. அதில் ஒன்று கண்ணுடிக் கதவு, மற்ருென்று சாதாரணக் கதவு. இந்த வாசலில் எப்போதும் ஒரு காவற்காரன் சிவப்பு உடுப்பு தரித்தவனுய் அதை விட்டு நீங்காது காத்திருப்பான். இப்பேர்ப்பட்ட வீட்டைக் கட்டிமுடித்தவுடன் இதன் எஜமான் இரண்டு பெரிய பலமான தூண்களை உண்டாக்கி

அவ்வீட்டை உயர்த்திவைத்தான். அந்தத் தூண்கள் அவ்வீட்டைச் சுமந்துகொண்டு எங்கே போகவேண்டுமானாலும் போகுமாம். இதைப் பார்த்து எஜமான் அதிக சந்தோஷப்பட்டு மகிழ்ந்து, அவ்வீட்டையும் அதின் சிவப்பு உடைதரித்த காவற்காரனை யும் பார்த்து: 'நான் பிரயாணமாய்ப் போய் வருகிறேன். வீடு பத்திரம். என் சிநேகிதர் தவிர வேறு யாரும் என் வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்கக்கூடாது. நீதான் காவற்காரன். உன் வாசல் வழியாய் தான் யாரும் போகக்கூடும், ஏனென்றால் இந்த வீட்டில் வேறு வழி யாதொன்றுமில்லை. காவற்காரனே, ஜாக்கிரதை' என்று சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டார். போனபின் சிலநாள் சகலமும் ஒழுங்காய் நடந்துவந்தது. அவ்வீட்டைப் பார்த்து சிலர் சந்தோஷமும் சிலர் பொறாமையு மடைந்தார்கள். இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் ஒரு வன் ஒரு பெரிய கோச்சுவண்டியில் வெல்வெற்றுசட்டை போட்டுக் கொண்டு ஏறி வீட்டின்முன் வந்து இறங்கி, காவற்காரனைப் பார்த்து: 'நான் இந்த வீட்டிற்குள் போய் சகலத்தையும் சுற்றிப் பார்க்கவேண் டும்' என்றான். உடனே காவற்காரன், 'ஓ! நீ என் எஜமானுடைய சிநேகிதனல்ல என் எஜமானின் சத்துருவாச்சே, நீ உள்ளே பிர வேசிக்கக்கூடாது' என்று சொல்லி கதவைத் தாளிட்டான். வெல் வெற்று சட்டையணிந்த வீரனோ பற்பல இனிய வசனங்களைப் பேசி னான். ஆனால் பிரயோஜனப்படவில்லை, உடனே போய்விட்டான். மறுநாள் நிறமற்ற ஒரு சட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு ஏதோ ரிப்பேர் செய்கிறவனைப்போல் வந்து, 'உங்கள் ராஜா இந்த வீட்டை ரிப்பேர் செய்ய என்னை அனுப்பியிருக்கிறார். ஆகையால் நான் வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்கவேண்டும்' என்றான். உடனே காவற் காரன் உள்ளே செல்ல உத்தரவுகொடுத்தான். ரிப்பேர் செய்கிற வன் வாசல் வழியாய் உட்சென்று, சமையலறையில் போய் புகை போகும் குழாயை ரிப்பேர் செய்கிறேனென்று சொல்லி அந்த சிம்னியைக் கெடுத்துவிட்டான். பிறகு படிக்கும் மூன்றும் அறைக் கும் சென்று தந்திக்கம்பியை அறுத்துவிட்டு யாருக்கும் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டான். மறுநாளும் அப்படியே வந்து புகைப்போக் கியை அதிகமாய்க் கெடுத்துவிட்டதுமல்லாமல் ஒரு கண்ணாடி ஜன்னலையும் உடைத்துவிட்டுப் போய்விட்டான். அதினால் மறுநாள் சமையலறையில் வேலை சரியாய் செய்யமுடியாமற்போய் சாப்பாடும் சரியான நேரத்தில் பங்கிடமுடியாமல் அவ்வீட்டிற் சம்பந்தப்பட்ட யாவரும் கஷ்டப்பட்டார்களாம். அப்போதுதான் காவற்காரன் தன் தப்பிதத்தை உணர்ந்து, 'ஐயோ! சத்துரு அல்லவோ வந்து பிரவே சித்துவிட்டுப் போயிருக்கிறான். ஆகையால்தான் இவ்வித கேடு

வந்தது' என்று அந்த அரசனுக்குக் கடிதம் எழுதினனும். உடனே எஜமான் வந்து பார்த்து விசனப்பட்டு, சரியான ரிப்பேர் செய்தாராம். ஆனாலும் அந்த வீடு முன்போல சந்தோஷமும் ஒழுங்குமாய் இருக்கவில்லையாம்.

இக்கதையில் காணப்படும் சில உபமானப்பதங்களுக்கு அர்த்தம் பின்வருமாறு :

ராஜா = தேவன்.

வீடு = சரீரம்.

முதல் மெத்தை = வயிறு.

இரண்டாம் மெத்தை = மார்புக்கூடு.

இரண்டாம் மெத்தையிலுள்ள மூன்று வேலைக்காரரில் ஒருவன் = இரத்தாசயம்.

இருவர் = இரண்டு நுரையீரல்கள்.

மூன்ரும் மெத்தை = தலை.

தந்தி ஆபீஸ் = மூளை.

கண்ணுடி ஜன்னல் = இரண்டு கண்கள்.

ஒரு வாசல் = வாய்.

சிவப்புடை தரித்த காவற்காரன் = நாக்கு.

இரண்டு தூண்கள் = இரண்டு கால்கள்.

கோச்சுவண்டியில் வெல்வெற்று சட்டைதரித்தவன் = திராட்சரசம்.

நிறமற்ற சட்டை தரித்தவன் = பிராந்தி.

ரிப்பேர் செய்வது = வியாதிக்காக பிராந்தியை உபயோகித்தல்.

எஜமானுக்கெழுதப்பட்ட கடிதம் = உணர்ந்து பின் செய்யும் ஜெபம்.

Devathunai Ammal.

LIFE OF LATE
Mrs. ARULAMMAL NOAH GNANADICKAM

கனம் அருளம்மாள் ஞானதிக்கம் அம்மாள் ஜீவிய சரித்திரம்

(தொடர்ச்சி)

அவர்கள் பர்த்தா சங். நோவா ஞானதிக்க சாஸ்திரியார் அவர்களோடே திருவனந்தபுரம், கொச்சி, கொல்லம், கோட்டையம் முதலிய நாடுகளில் ஐந்து வருடங்களாகச் சுற்றித்திரிந்து புறமதஸ்தருக்கும் சூரியானி கிறிஸ்தவர்கள் நடுவிலும் பாடலோடு பிரசங்கம்

நடத்திவரும்காலையில் கோவில் ஆராதனைகளில் மலையாள பாஷையில் ஆராதனை, பிரசங்கம் முதலியவை நடத்தப்பட்டதால் இந்த அம்மாள் 40 வயதுக்குமேல் மலையாள பாஷையைக் கற்று, ஜெப புத்தகமும் வேதபுத்தகமும் மலையாளத்தில் வாசித்து பிள்ளைகளுக்கும் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். அந்தப் பாஷை மறந்துபோகாதபடி மலையாளத்தில் வேதபுத்தகம் வாசித்துவருவார்கள். அன்றியும், இளமை பக்தி, ஞானமுசிப்பாறும் நேரம், விசுவாசிகளின் பரம இளைப்பாறுதல், திருப்போராடல், மோட்ச பிரயாணம், ஜெபமாலை, பேரின்பக்காதல், ஞான உலா, கல்வாரி தியானம் முதலிய பக்திக்குரிய புஸ்தகங்களையும் மாதாந்தர மிஷன் பத்திரிகைகளையும் வாசிப்பார்கள். இவர்களுடைய ஓய்வுநாளர்சரிப்பு மிகவும் கவனிக்கப்படத்தக்கது. சாதாரணமாக சாஸ்திரியாரவர்கள் வீட்டுக் குடும்ப ஜெபம் காலை $5\frac{1}{2}$ மணி முதல் 7 மணி வரை பாடல், வேத வாசிப்பு, பிரசங்கம், லித்தனி முதலியவைகளுடன் நிறைவேறிய பின்னர், தந்தசுத்திசெய்து காப்பி முதலிய காலை போஜனமருந்தி, 8 மணிக்குள் ஆயத்தப்பட்டு குடும்பத்தாரெல்லாரும் கோவிலுக்குப் போய்வந்தவுடன் பிள்ளைகளும் மற்றவரும் ஒருவரை ஒருவர் வினவி கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் சொல்லும் முறை ஒன்றுண்டு. அப்படிச் சொல்லும்போது தோத்திரம் என்றுமட்டும் சொல்லாமல் பராபரனுக்குத் தோத்திரம் என்று தெளிவாகச் சொல்லவேணும்; ஏனெனில், மனிதருக்கல்ல போனவாரமுழுதும் நம்மைக்காத்து இந்த ஓய்வுநாள் மட்டும் கொண்டுவந்த தயவுக்காக நன்றியறிந்த இருதயத்தோடும் உற்சாகமான ஆவியோடும் கர்த்தருக்கு நாம் தோத்திரம் சொல்ல வேண்டுமென்பார்கள்.

அதன்பின் பிள்ளைகளுக்கு ஞானப்பாட்டுகள், வேதவாக்கியங்கள் பாராயணம்பண்ணும்படி கற்பித்துவிட்டு போஜனுதிகளுக்குரிய காரியாதிகளைக் கவனிப்பார்கள். ஞாயிறில் அதிக வேலைக்கிடமான கறி பதார்த்தங்கள் வைக்கவுமாட்டார்கள். மலிவாய் விற்கக் கண்டாலும், இன்றைக்கு ஓய்வுநாளில் வாங்காமல்விட்டால் சுவாமி இன்னொரு நாளில் நயமானதாகக் கிடைக்கப்பண்ணுவார் என்பார்கள். ஞாயிறில் வேண்டியதை முந்தினநாளிலே வாங்கி ஆயத்தம்செய்வது நல்லது என்பார்கள். அன்றைக்கு லேசாக வேலைசெய்து போஜனத்துக்கடுத்ததுகளைத் திட்டம்செய்து பகல் அசனம் முடிந்ததும் வீட்டிலுள்ள பிள்ளைகள் படிக்கவேண்டிய பாடம் கேட்பார்கள். கேட்டபின் அவர்கள் ஒப்புவித்த வாக்கியங்களுக்கும் ஞானப்பாட்டின் கவிகளுக்கும் ஒப்புவித்தவர்களின் வயதிற்கேற்றபடி காசுகொடுத்துப் பிள்ளைகளை உற்சாகப்படுத்துவார்கள். 'இளமையில் கல்வி சிலையி

லெழுத்து' என்றாற்போல பிள்ளைகளுக்குச் சிறுவயதில் படிக்கும் வேதவாக்கியம் முதிர்வயதிலே ஆறுதலையும் நம்பிக்கையையும் உண்டுபண்ணுகிறதாயிருக்கிறது.

கோவிலிலே பிள்ளைகள் சிரிக்க விளையாடக்கூடாது என்று கண்டிப்புசெய்வார்கள். கோவிலிலே சிரிக்கவும் விளையாடவும் விடப்பட்டு வேடிக்கைபார்த்து செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்ட பிள்ளைகள் பிற்காலத்தில் மற்றவர்களால் கேவலமாகப் பேசப்பட்டு சிரித்து அவமதிக்கப்படும் நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறதை நான் பார்த்திருக்கிறேன் என்று சொல்லி எச்சரித்து கோவிலில் ஒழுங்காயிராத பிள்ளைகள் மூன்று, நான்கு வயது குழந்தைகளாயிருந்தபோதிலும், அவர்களை வீட்டிற்கு வந்தவுடன் சிறு மிலாறினால் சிட்சித்து கண்டிப்பார்கள். தன் பிள்ளைகளை மட்டுமல்ல, கொழுந்தன் மைத்துனர் சம்மந்திமார் பிள்ளைகளையும் பேரப்பிள்ளைகளையும் அவ்விதமாகக் கண்டிப்பார்கள். அவர்கள் அவ்விதம் கண்டிப்பதைப்பற்றி பிள்ளைகளின் பெற்றோர் சிபார்சுக்குவராமல் அவர்கள் அப்படி கண்டிப்பது சிறுபிள்ளைகளின் ஆத்துமாவுக்கு நலமென்று கருதி இனி தங்கள் பிள்ளைகள் கோவிலில் விளையாடாவண்ணம் எச்சரித்துவிடுவார்கள்.

'என் பரிசுத்தநாளாகிய ஓய்வுநாளிலே உனக்கிஷ்டமானதைச் செய்யாதபடி, உன் காலை விலக்கி, உன் வழிகளின்படி நடவாமலும், உனக்கிஷ்டமானதைச் செய்யாமலும், உன் சொந்தப் பேச்சைப் பேசாமலிருந்து ஓய்வுநாளை மனமகிழ்ச்சியின் நாளென்றும், கர்த்தருடைய பரிசுத்தநாளை மகிமையுள்ள நாளென்றும் சொல்லி, அதை மகிமையாக எண்ணுவாயானால், அப்பொழுது கர்த்தரில் மனமகிழ்ச்சியாயிருப்பாய்; பூமியின் உயர்ந்த இடங்களில் உன்னை ஏறியிருக்கும்படி பண்ணி, உன் தகப்பனாகிய யாக்கோபுடைய சுதந்தரத்தால் உன்னைப் போஷிப்பேன்; கர்த்தருடைய வாய் இதைச் சொல்லிற்று' (ஏசா. 58 : 13-14) இதை படிக்கச்சொல்லி, அன்று வீண் கதைகள், சமாசாரபத்திரிகைகள் வாசிக்காதபடி தடுத்து, வீட்டிலுள்ள மற்றப் பிள்ளைகளையும் பெரியோரையும் 'வேதம் வாசித்தாயா? கோவிலில் என்ன பிரசங்கம் கேட்டாய்?' என்று வினவி புத்தி சொல்லுவார்கள். ஆடு, மாடு முதலிய மிருகங்கள் இரைதின்று மேய்ந்து திரும்பிய பின், தான் தின்ற இரையைத் திரும்பவும் அசைபோடுவதைப் பார்க்கிறோமே அதன்பின்தான் இரை அதனதன் குடலுக்குள் சேர்ந்து ஜீரணித்து பிரயோஜனப்படுகிறதாம், அதுபோல நாமும் பிரசங்கங்களைக் கேட்பதும் வேதம் வாசிப்பதும் மாத்திரம் போதாது அதைத் திரும்பவும் தியானித்து உணர்ந்து நமது ஆத்துமாவுக்கும் சரீரத்திற்கும் பிரயோஜனப்படும்படி நடந்துகொள்ளவேணும் என்பதைக் கவனிக்க எவு

வார்கள். காணிக்கை விஷயத்திலும் அதிக கவனமாயிருந்து பிள்ளைகளெல்லாருக்கும் காசுகொடுத்து ஒருவரும் வெறும் கையோடே கர்த்தருடைய சமுகமாகிய ஆலயத்தில் காணப்படக்கூடாதெனச் சொல்லி, 'தாராளமாய்க் கொடுக்கிறவன் ஏராளமாய்ப் பெறுவான்' என்று போதிப்பார்கள்.

பின் சற்று இளைப்பாறி சாயுங்கால ஆராதனைக்குப் போவார்கள். சிலர் இரண்டு வேளையும் கோவிலுக்குப்போவது அவசியமல்ல என்று நினைக்கிறார்கள். ஒருநாளில் ஒருமுறை போஜனமட்டும் போதுமென்று இருப்பாயோ என்பதைச் சிந்தித்துப்பார். இன்னும் அந்த வேதநாயகசாஸ்திரியாரவர்கள் வீட்டில் இரவு 8 மணி முதல் 10 மணி வரைக்கும் பஜனை பிரசங்கத்தையும் கவனமாக கவனித்திருந்து சொல்லப்படும் விஸ்தரிப்புகளை வியந்தும் தன் மனதில்பட்ட முக்கிய குறிப்புகளையும் சாஸ்திரியார் பாடல் உண்டுபண்ணின நோக்கங்களையும் பற்றி மகிழ்ச்சிகொள்ளுவார்கள். பின்பு இராவசனம் பகிர்ந்து புசித்து நித்திரைக்குப் போகுமுன் தனிஜெபம் சிலநேரப்பட உணர்வோடே செய்து படுக்கைக்குப் போவார்கள்.

'ஞாயிறில் கோவிலுக் கேகாமல் அதை
நாதனின் நாளென் றுணராமல்
ஞாயிறில் பேதிக்கு வாங்கிற நாளென்று
நாட்டின தாரடி ஞானப்பெண்ணே'

என்று சாஸ்திரக்கும்மியிலும்,

'கூட்டச் சபைகளுடன் கோவிலுக்குப் போகாமல்
வீட்டில் வாசிப்பனென்போர் வீணர் பராபரனே'

என்று பராபரக்கண்ணியிலும் சாஸ்திரியார் பாடிவைத்தார்.

ஓய்வுநாளை அற்பமாயெண்ணின ஒரு நடந்த சரித்திரத்தை இந்த அம்மாள் சொல்லி எச்சரிப்பார்கள். அதாவது தஞ்சாவூரில் சங். ஞானதீப சாஸ்திரியம்மாள் தன் இனத்திலுள்ள ஒரு அம்மாள் ஞாயிறில் கோவிலுக்கு ஏகாமல் வீட்டுவேலைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பதைக் கவனித்து 'ஏனம்மா நீங்கள் கோவிலுக்கு வரவில்லை?' என்று வினவ, 'கத்தரிக்காய் வற்றலைக் காயவைத்துக் கவனியாவிட்டால் பூசணம் பூத்துக் கெட்டுப்போகுமல்லவா' என்றார்களாம். அதற்கு சாஸ்திரி அம்மாள் 'நீங்கள் ஞாயிறுநாளை ஆசரியாமல் கோவிலுக்கு வராமல் அசட்டைசெய்துவிட்டீர்களே' என்று சொல்ல, 'அதற்கென்ன, அடுத்தஞாயிறு போய்க்கொள்வேன், கோவிலுக்கென்ன' என்றார்களாம். அப்போ சாஸ்திரியம்மாள் மனத்தாங்கல் அடைந்து 'அடுத்த ஞாயிறு உன் கைக்குள்ளே இருக்கிறதோ?'

என்றூர்களாம். அதற்கும் அந்த அம்மாள் அஞ்சாது மனம் துணிந்து, 'இந்த எழுநாளுக்குள் செத்தாபோகிறேன்!' என்று வீம்பு பேசி ஞர்களாம். அந்தோ! பரிதாபம்! அந்தப்படி பேசின அம்மாள் விஷவியாதி கண்டு மறுஞாயிறு கோவில் நேரத்தில் பிணமாய்க் கிடந்தார்களாம். இது ஊராரால் பேசப்பட்டு எச்சரிப்புக்கிடமா யிற்று. 'வல்லமை பேசாதே நாளை வருவதறியாய்.' நாளை நம் முடைய நாளல்ல என்று உணர்ந்து இன்றைக்கே இரட்சிப்பை, நற்காரியங்களைத் தேடப் பிரயாசப்படவேணும்.

மேலும் இந்த அம்மாளுடைய பரோபகார சிந்தையையும் தரும சிந்தையையும் சற்று கவனிப்போம். தன் அயலார், வேலைக்காரர் பசியாயிருக்கும்போது தன் வீட்டிலுள்ள ஆகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொடுப்பார்கள். சபையில் வியாதியஸ்தருக்கும் ஆதரவற்றவர்களுக் கும் தான் சமையல் செய்த உருசியான பதார்த்தங்களையும் ஊறு காய், பலகாரம் முதலான பண்டங்களையும் தன் பிள்ளைகளிடத்தில் கொடுத்து அனுப்பும் வழக்கமுண்டு. வியாதியஸ்தர்கள் வீட்டுக்கு அடிக்கடி போய்ப் பார்த்து அவர்களுக்கு உதவிசெய்து அவர்களுடன் அன்பாகப் பேசி வருவார்கள். முதிர்வயதுள்ள கிருபையாச்சி என்ற ஓர் அம்மாள், 'நான் கோவிலுக்கு வா ஆசைப்படுகிறேன், தேவ நற்கருணை பெற்று நாளாகிறது, நடக்கப் பெலனில்லை' என்றூர்கள். அப்போ இவர்கள் அந்த அம்மாளுக்கு வண்டி வாடகை கொடுத்து வண்டியில் ஏறி கோவிலுக்குப்போய் நற்கருணை பெற்று வரும்படி யாய் சொன்ஞர்கள். அழுகிறவர்கள் துக்கப்படுகிறவர்களைக் கண்டால் தன் சொந்த துக்கமாகப்பாவித்து அனுதாபத்துடன் ஆறுதல் சொல்லு வார்கள். கர்த்தருடைய வசனத்தைச் சொல்லி தேற்றுவார்கள். கலி யாணம் முதலிய சுபகாரியங்கள் நடக்கும் வீடுகளுக்கும் சென்று அங்குள்ளவர்களுடன் களித்து அவர்களை ஆசீர்வதித்து வருவார்கள். முதியோரைக் கண்டால் தானும் மரியாதை செய்து, பிள்ளைகளும் அவர்களுக்கு மரியாதை செய்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் பழக்குவார்கள். ஏழைகளைக் கண்டால் தனக் குள்ளதிலிருந்து இல்லை என்காமல் தருமம் கொடுப்பார்கள்.

C. L. S. PRESS, MADRAS—1921